2016 moribund

Els final d'any porten aquesta cosa tan estranya de fer balanç dels darrers 364 dies viscuts. Serveixen per omplir hores estúpides de televisió, pàgines de diari i converses de barra de bar sense gaire interès.

Com sempre, enguany supera els fets polítics, culturals i esportius el record dels morts: Muriel Casals, Leonard Cohen, Jordi Carbonell, Rita Barberá, Fidel Castro, George Michael... i els de casa, el iaio Antonio, l'abuela María, l'oncle Josep, laNúria Terés, en Narcís-Jordi Aragó... Si pareu atenció a la vostra memòria i feu servir la crossa del senyor Google veureu que la llista impressiona.

I a mesura que feu l'exercici anireu sumant decessos convertits en notícia, com les víctimes dels atemptats a Europa, les víctimes de botxins que havien d'haver alterat l'ordre del seu suïcidi, com Victòria Bertrani totes les dones assassinades. Però mentre mirem el melic del nostre record, com si féssim un examen d'assignatura, passem de puntetes pel genocidi que entre tots estem permetent. Acabarem l'any i llegirem que la Mediterrània de 2016 s'ha empassat més de 5.000 refugiats que van preferir el risc del mar al risc de les bombes russes, dels M4 americans, de les bombes raïm espanyoles, dels ganivets esmolats del DAESH i de l'odi endèmic entre sunnites i xiïtes. I és cert que tot plegat ens queda molt lluny de Girona.

Ara per ara no hem hagut de veure cap socorrista de Platja d'Aro traient el cos de cap nen sirià surant a la platja, ni hem hagut de fer cua al Pertús per tornar cap a casa amb el maleter ple de formatges francesos i foie, per culpa de l'allau de persones desesperades. Tot el que podem veure sembla extret d'una pel·lícula de guerra molt ben feta, farcida d'imatges digitals, sang amb gust de tomàquet i molts extres.

No tenim vergonya. Podem presumir de ser ciutat acollidora, de fer cassolades i manifestacions. Però només una pregunta: sabeu que tenim refugiats pidolant pel carrer? Ai calla! No! Que això és problema de les administracions! I dels governs. Òbviament.

No tenim vergonya. Jo el primer. Apa! Bon final d'any.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/12/29/moribund/821325.html?utm_source=rss